

ΑΙ ΔΥΟ ΦΙΛΑΙ.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ ἐλέφαντα, ὁ ὁποῖος πράγματι ἔζησε καὶ εἶχε φίλον ἐν μικρὸν παιδάκι καθὼς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον βλέπεται καθήμενον εἰς τὴν προδοσκήδα του. Ὁ ἐλέφας οὗτος ὀνομάζεται «Βασίλισσα» καὶ ἀνῆκεν εἰς ἱπποδρόμῳν τι τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Βασίλισσα ἡγάπα πολὺ ὅλα τὰ μικρὰ ζῶα, εἶχε φίλον ἕνα σκυλάκι, μὲ τὸ ὁποῖον ἔπαιζεν ὁσάκις δὲν εἶχε νὰ κάμῃ παρὰστασιν εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἀμφιθεάτρου, τὰ σκυλάκι ὅμως ἐφόρῃσε καὶ ἡ λύπη τοῦ ἐλέφαντος ἦτο κατὰ τι ἀνῆκουστον. Ἐπάνω εἰς τὴν συμφορὰν ταύτην προσετέθησαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀχροβατῶν ἐν ἀνδρόγυνον μὲ τὸ κοριτσάκι των, μόλις τριῶν ἐτῶν. Εὐθὺς ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ μικρὰ Φιφίνα ἐσυμπάθησαν ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἔγειναν οἱ στενότεροι φίλοι τοῦ κόσμου. Ἡ μικρὰ Φιφίνα δὲν ἐφοβεῖτο τοὺς χονδρούς πόδας καὶ τὴν μακρὰν προδοσκήδα τῆς Βασίλισσης, ἀλλὰ τὴν ἐνηγκαλίζετο, τὴν ἐτράβα, καὶ μὲ χίλια χαϊδεύματα προσεκάλει τὴν Βασίλισσαν νὰ παίξῃ. Ἡ Βασίλισσα τὰ ἀνείχετο ὅλα, γρονθιαῖς, τσιμπιαῖς, καὶ φιλημάτα, ἐνίοτε μάλιστα, ὅταν ἡ Φιφίνα τὴν ἐτράβα ἀπὸ τὸ ἄκρον τῆς προδοσκήδος διὰ νὰ τὴν ῥίψῃ κάτω προσεποιεῖτο ὅτι ἐπιπτε, κάμπτουσα τὰ χονδρά της γόνατα. Ἄλλοτε μὲν διὰ τοῦ ἄκρου τῆς προδοσκήδος ἐλάμβανε τὰ τετράγωνα ξύλα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔπαιζεν ἡ μικρὰ, καὶ τασκευάζουσα οἰκίας καὶ πύργους καὶ τὰ ἐπέθετεν ἐπιδεξίως τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, χωρὶς νὰ ῥίψῃ τὸ οἰκοδόμημα, ἄλλοτε δὲ ἐτόλιγε τὴν προδοσκήδα τῆς περὶ τὴν μικρὰν μέσῃν της καὶ τὴν ἐπήγγαιεν εἰς τὸν περίπατον.

Ἀλλὰ τέλος ἔχασε καὶ τὴν δευτέραν ταύτην φίλην, διότι ἡ μικρὰ Φιφίνα ἀπέθανεν αἰφνης ἐκ διφθεριτίδος. Ἡ λύπη καὶ ἀπελπισία τῆς πιστῆς Βασίλισσης ἦσαν φοβερόν πρᾶγμα ἦτο ἀπαρηγόρητος δὲν ἔτρωγε δὲν ἐκοιμᾶτο πλέον, δὲν ἤθελε πλέον νὰ παραστήσῃ τίποτε, ἀλλ' ἔγεινε τόσο ἀγρία, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ φύλαξ ἐφο.

δεῖτο νὰ τὴν πλησιάσῃ, οὕτω λοιπὸν ἠναγκάσθησαν νὰ τὴν στείλουν εἰς τὴν ἐξοχὴν διὰ τινὰς μῆνας, ἐκεῖ δὲ μόνον, ἀφοῦ ἀπέκτησε τέκνον ἰδικόν της, μικρὸν ἐλέφαντα, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ περιπαθῶς ἠθέλησε νὰ παραγορηθῇ διὰ τὴν μικρὰν της φίλην, ποῖος εἰς εὐρεῖ δὲ μὴς ἂν κάποτε κάποτε δὲν ἐνθυμεῖται ἀκόμη τὴν μικρὰν Φιφίαν της;

— Εἰς τὴν Ἀμερικὴν χρησιμοποιοῦν τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ νὰ μεταδίδῃ τὴν φωνὴν ῥητόρων ἢ τὸν ἤχον μουσικῆς εἰς μεμακρυσμένα μέρη, οὕτως ὥστε καθήμενος τις εἰς τὸ δωμάτιόν του, καὶ πλησιάζων τὸ ὠτίον του εἰς τὸν σωλῆνα τοῦ τηλεφώνου, ἀκούει ὡς ὅτε δῆποτε διάσημον ῥήτορα ἢ οἰανδήποτε συναυλίαν. Πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ κλινῆρεις κατορθύνουν τοιοῦτοτρόπως νὰ ἀκούουν ὅλην τὴν θεῖαν λειτουργίαν. Κύριός τις περιέγραψε τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποιαν τῇ ἑκατοντοῖς οἱ γνωστοὶ τοῦ ἤχοι ὅταν τοὺς ἤκουσε διὰ τοῦ τηλεφώνου. «Ἦκουσα πρῶτον τὰ βήματα τῶν ἀνθρώπων εἰσερχομένων εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ τρίξιμον τῶν ἐνδυμάτων τῶν κυριῶν, καὶ τὸ ἀνοιγοκλείσιμον τῶν ῥιπιδίων. Αἰφνης τὸ ὄργανον ἀντήχησε, καὶ μολέφνη ὅτι ἦτο ἁρμονία ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Παρηκολούθησα καὶ ἐγὼ τοὺς ὕμνους μὲ τὴν ἀσθενῆ μου φωνήν, καὶ ἀνεῦρον τὰς περικοπὰς τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν ἰδίαν μου Γραφήν. Ἦκουσα ἐκάστην λέξιν τοῦ κηρύγματος, καὶ παρηκολούθησα ὅλας τὰς προσευχὰς μὲ εὐκολίαν, ὅταν δὲ ἐδεήθησαν ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων καὶ τεθλιμμένων, μοι ἐφάνη ὥσαν νὰ ἐμεσίτευον μετὰ τοῦ Θεοῦ δι' ἐμὲ προσωπικῶς.»

Αἱ δύο φιλαίνες.

— Ἀγία Γραφή. Τὸ παρελθὸν ἔτος μόνον ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ ἑταιρία διέδωκε καθ' ὅλον τὸν κόσμον ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομύρια ἀντιτύπων τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰς διαφόρους γλώσσας, διπλάσιον δὲ τούτου ἀριθμὸν ἡ Βρετανικὴ.

— Ἐμπόριον Ἀνθεῶν. Ὑπὲρ τὰ πέντε ἑκατομύρια ταλλήρων εἰσπράττονται κατ' ἔτος ἐκ τῆς πωλήσεως ἀνθεῶν ἐν Φιλαδελφίᾳ.

Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην κοπιᾶζουσιν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν.

Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν φυλάξῃ πόλιν,

Εἰς μάτην ἀγρυπνεῖ ὁ φυλάττων. (Ψαλμ. ρκ'. 1.)